

Bemærkninger til lovforslaget

Med udgangspunkt i folketingsbeslutning nr. B 37 af 19. maj 1989 om forbedring af vilkårene for stærkt plejekrævende personer i eget hjem, se Folketingstidende 1988-89, forhandlingerne sp. 4483, 6510 og 10332, samt tillæg A sp. 3691, tillæg B sp. 1821 og tillæg C sp. 1077, blev der den 1. november 1989 fremsat et lovforslag, nr. L 54, om indførelse af plejevederlag m.v. ved pasning af døende, se Folketingstidende 1989-90, forhandlingerne sp. 990, 1527, 7828 og 8139, samt tillæg A sp. 1487, tillæg B sp. 625 og tillæg C sp. 421.

Lovforslaget indeholdt en bestemmelse, der indebar, at der kunne ydes plejevederlag i en periode på indtil 14 dage, efter at den plejekrævende var afgået ved døden.

Bestemmelsen gik imidlertid ud under Folketingets behandling af lovforslaget, som blev vedtaget

den 3. april 1990 (som lov nr. 256 af 25. april 1990).

Efter forslagsstillernes opfattelse er der gode grunde til at give mulighed for plejevederlag i en periode efter dødsfaldet. Det nuværende regelsæt er på dette punkt for firkantet og tager ikke hensyn til det enkelte menneskes situation og behov på et tidspunkt, hvor tilværelsen for den pågældende kan være meget uoverskuelig.

Hertil kommer, at spørgsmålet er blevet rejst fra kommunal side. Loven har i Vejen Kommune haft den virkning, at man dér ikke har kunnet videreføre den ordning, der var gældende før lovens ikrafttræden.

På den baggrund foreslås det, at retten til plejevederlag bevares i en periode på indtil 14 dage efter dødsfaldet.